

ВЕЛИКА СРБИЈА

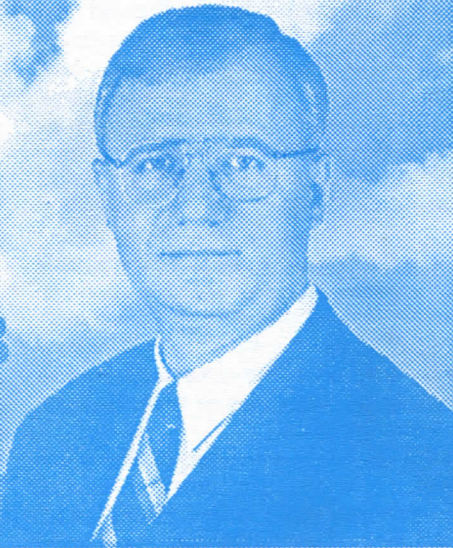

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СУБОТИЦА, СЕПТЕМБАР 1997.
БРОЈ 41 ГОДИНА VII

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ДР
ВОЈИСЛАВ
ШЕШЕЉ
ЗА ПРЕДСЕДНИКА!

Када ме на предстојећим демократским изборима грађани Србије изабере за председника Ребулике:

- Обновићу демократску и јединствену српску државу
- Обезбедићу поштовање Устава и закона
- Гарантоваћу сигурност свим грађанима
- Спровешћу праведну приватизацију, која представља основни услов модерне тржишне привреде
- Омогућићу грађанима Србије достојанствен живот и материјалну сигурност
- Вратићу Србији углед и традиционалне пријатеље
- Бићу добар домаћин у земљи вредних људи

ИЗВОД ИЗ ПРОГРАМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

НАЦИОНАЛНИ ПРОГРАМ

Циљ Српске радикалне странке је уједињење целокупног српског народа и образовања државне заједнице на комплетној српској националној територији, која ће обухватити Србију, Црну Гору, Републику Српску и Републику Српску Крајину. Жеља српских радикала је да се та јединствена српска држава назове Велика Србија, да буде демократски уређена, с либералном тржишном привредом, модерним правним поретком и развијеном социјалном заштитом.

Српски народ има богату историју, препуну блиставих примера чојства и јунаштва, културних и духовних достигнућа, који нашу националну традицију савршавају у најкомплексније и најразвијеније. Очување националних традиција мора бити превасходно брига државе, образовних и културних, научних и уметничких институција које се финансирају из државног бу-

џета. Не угрожавајући и не вређајући никога, не потцењујући ни један народ и његову историју, развијаћемо наше националне традиције на исконским темељима српског схватања правде, морала, духовности, јунаштва и слободе.

Приврженост српској националној традицији манифестоваћемо и кроз повратак старих државних симбола, тробојне српске заставе, химне "Боже правде", двоглавог белог орла са царском круном Немањића, крста са четири оцила и регионалних грбова појединих српских историјских држава.

ПОЛИТИЧКИ ПРОГРАМ

Залажемо се за унитарну државу републиканског облика владавине и инсистирамо да се доврши уједињење Србије и Црне Горе, као и отворе услови за прикључење Републике Српске и Републике Српске Крајине.

Унитарна држава је много рационалнија и јевтинија од федералне. У њој се поједностављују политички процеси и остварује доследно изворни демократски принцип - један човек, један глас.

Српски радикали сматрају да је неопходно да се изврши потпуно одвајање државних органа и надлежности од органа локалне самоуправе са циљем да грађани брже, лакше и јефтиније остварује своје локалне интересе кроз локалну самоуправу коју сам бира, контролише и финансира. Прецизним дефинисањем оквира и врста делатности локалне самоуправе постићиће се да она преузме само онај круг послова који су неопходни да би грађанин могао да решава своје локалне проблеме које може и треба да финансира. На овај начин ће локална самоуправа постати јефтинија и ефикаснија док ће држава задржати само контролну функцију.

Српски радикали су за потпуно слободан и аутономан рад политичких партија у српској држави. Политичка утакмица на слободним вишестраначким изборима представља једино мерило народног поверења у одређену политичку партију, а њена снага се огледа искључиво у броју добијених гласова и освојених мандата у скупштини.

Српска радикална странка се енергично залаже да се свим лицима српске националности која су избегла из окупираних делова Републике Српске и Републике Српске Крајине, односно из Словеније, Хрватске или муслиманско-хрватске федерације, одмах призна држављанство Србије, Црне Горе и Савезне Републике Југославије, без икаквих процедуралних заврзалама или административних отезања. То је и основни начин њиховог интегрисања у нову друштвену средину.

Српска радикална странка сматра да питање националних мањина и заштита њихових права и слобода представља један од показатеља стварног поштовања принципа равноправности и једнакости грађана, али и значајан показатељ степена развијених демократских односа у једној држави. Мањине представљају групе становника једне државе које се од бројно преовлађујућих група разликују извесним обележјима као што су верска, етничка, језичка и које та обележја желе да сачувају. Имајући у виду да права мањине, као колективитета, нису ништа друго него саставни део комплекса људских права, Српска радикална странка сматра да и она, као и индивидуална права сваког појединца, морају бити заштићена у складу са највишим демократским стандардима. Сматрамо да је и правно и правично и, на крају крајева, разумно да се лицима међусобно повезаним, а која се по неком показатељу (вера, нација, етицитет) разликују од већине становништва, обезбеди право на очување те своје посебности.

Српска радикална странка, као странка изразите демократске оријентације, учиниће све да права националних мањина буду загарантована највишим правним актима као и да прокламовано право на посебност добије и реалну заштиту.

Најпре, припадници, не могу и не смеју бити лишени права на сопствени културни живот, слободну употребу матерњег језика и писма, што обухвата и право на образовање и школовање, као и право на објективно и непристрасно информисање. У складу са тим, а поштујући принцип приватне иницијативе дозволили бисмо потпуно слободну изградњу школа, универзитета и информативних кућа за припаднике националних мањина, али средства не би била обезбеђена из државне касе, већ би сами према могућностима, морали да приступе изградњи оснивању и отварању поменутих институција.

Српска радикална странка признаје право представницима мањина да, уколико су избрани, буду заступљени у дружавним органима и органима локалне самоуправе.

Буњевци нису национална мањина, то је народ који је створио и потписао заједничку државу са Србима. А, то што их неки лидери странка својатају и одређују им чак веру, велика је грешка јер они најбоље знају ко су и одакле су и немају разлога да се себе стиде и прилазе неком бројнијем.

ЕКОНОМСКИ ПРОГРАМ

Садашња ситуација у привреди, о којој се много говори, неће се решити још низ година а, како би када немамо стабилне законе који се доносе на дужи рок и усмеравају привреду у том правцу. Годинама се доносе закони о тобожњој стабилизацији, а исто тако неком не одговарају у влади, па трпе промене, па тако добијамо масу прописа са којима се правници ни давокати не могу снаћи.

Трансформацијом смо почели пре пет година а до данас нисмо направили скоро ништа, а и како би када још није усклађен закон република са Савезним. Из свега што нам се дешава у пракси види се да немамо правну државу.

Тек сада, после пет година оснива се министарство за трансформацију предузећа. Ваљда је коначно неко схватио да то треба урадити, или социјалисти виде да губе власт па хоће што пре да се докопају имовине, знајући да су у протеклом периоду успели поставе махом своје људе одговорна места, па ако оде власт нека остане имовина. Министар Беко, излажући програм трансформације каже: рачунамо на новац изнет у току рата на приватне рачуне као на страни капитал.

Неправилности које чини ова влада изазвале су политичку кризу ове земље. Последиче политичке кризе су ризична улагања не домаћег капитала него страног од кога се много очекивало. Домаћа предузећа гомилају велике губитке, постају неликвидна.

Незадовољство радника свих профила извело их је на улицу више него коалиција Заједно. Постали смо земља високог ризика. Убијемо народ у шпици дневника о потписивању разних уговора са странцима и ширењу ПТТ мреже, не питајући се ко нам гладан телефонира, који су то склопљени послови са странцима а имамо извозни дефицит.

Радоје Ђукић, министар за приватно предузетништво, дао је оставку због Закона о радним односима, који налаже запошљавање непотребне радне снаге у приватном сектору са високим стопама доприноса. Овим Законом се свесно уништава привреда. Не може 10% запослених у земљи са високим приманима и прогресивном стопом опорезивања издржавати привреду овог друштва и остала захватања из дохотка предузећа кроз разне таксе. Многе фирме прибегавају само исплати дела ЛД који није опорезован и тиме избегавају допринос.

Статистички подаци објављени у Привредном прегледу 13. фебруара 1997. године, говоре да је за једног пензионера радило 3 радника 1986. године, а данас 1996. - 1997. године 1,5 запослени ради за 1 пензионера. Која земља то може издржати?

Светозар Златковић, директор Фонда за дуван, дао је изјаву у Привредном прегледу да недостаје новца од пореза и продаје на улици 1.263.000. динара, јер неспособна држава извози цигарете у наше бивше Републике само на папиру а оне заврше на нашим улицама duplo јефтиније од нормалне цене без плаћеног пореза. Очито пример покопавања система.

У Банату се прасићи хране хлебом због скупе хране, у Бачкој се ложи кукуруз, а никако да отворимо срамну границу на Дрини, па да бавре тргујемо са својим народом ако смо неспособни за Европу.

Влада у сваком програму најављује борбу против сиве економије, то је и сада најавио Марјановић у свом експозеу а од тада није учињено ништа, а како направити позитивне помаке када велики гиганти у дослуху са владом, јер се то другачије и не може спровести, не уплаћују својим радницима социјално и стаж. То се примети тек када радник пожели отићи у пензију. Питамо се ко то изазива хаос у овој држави, ко то исплаћује плате на црно, оштећују радника и фондове. Дакле, ствар је јасна али овако се не чува социјални мир. О снабдевању роба на црно немамо шта говорити, то је постало нормално поготову када треба финансирати страначке изборе.

Банке нам коче развој. Укидањем дозвола за рад мањих банка тежи се створити монополистички систем Војвођанске банке. Југобанке и Беобанке. Све мање банке постепено ће припасти великим системима, због држања монопола. Неспособност банака је очито пример новијег датума задржавања новца 24 часа, који приме у току дана од предузећа мислећи да ће тим постићи ликвидност, али зато блокирају рад предузећа. Привреда је сиромашна и без тога да је неко пљачка а сада се појавише и банке уместо малих каматних стопа на кредите уведоше неку врсту својих прописа: да уплате на тај дан не важе, односно уплата важи али новац не можете користити.

У овој влади овај хаос неком иде у прилог, па говори како им само опозиција прави штету, а Љубиша Ристић, председник ЈУЛ-а јавно на ТВ каже да су људи од поверења изнети новац на Кипар заборавили да врате.

РЕШЕЊЕ СТАРЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ

То је појела држава. Она треба да је врати заједно са Јездом и Дафином. Нису им штедише дале дозволу за рад, радили су уз благослов закона. Зашто нису ухапшени? Све је појела маца као и зајам за Србију. Не треба нам страни капитал, ту је наш народни којим се поједини хвале, како се држава гради и у време санкција. Народни новац се опет налази у слемарицама, због неповерења у банке. Зато се често мењају порези и таксе, да се и то извуче.

Ситуација у трговини и угоститељству је катастрофална. Нема прилива девиза од туризма. Нема прилива девиза од извоза. На супрот томе банке код увоза роба обрачунавају фирмама црни курс од 4,00 динара а не поштују прописе 1:3,30.

КАНДИДАТИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА ПОСЛАНИКЕ У СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЈ 5 – СУБОТИЦА

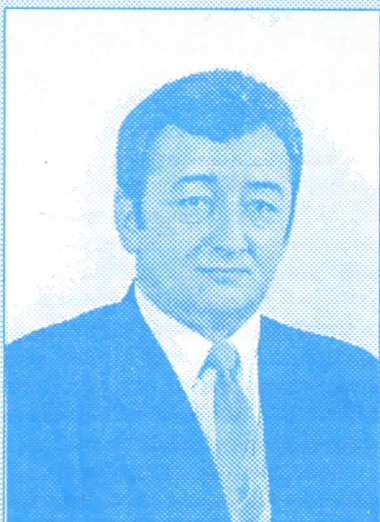
БОЖИДАР ВУЈИЋ,
Суботица,
44 године, ожењен,
отац двоје деце

НИКОЛА ЛАЛИЋ,
Бајмок,
52 године, ожењен,
отац двоје деце

МИЛАН ИВАНИШЕВИЋ,
Бачка Топола,
45 година, ожењен,
отац четворо деце

ЉУБОМИР МАРКОВИЋ,
Суботица,
45 година, ожењен,
отац четворо деце

МИЛАН СТОЈАНОВИЋ,
Нови Жедник,
50 година, ожењен,
отац троје деце

ПРЕДРАГ ШАРОВИЋ,
Суботица,
29 година, ожењен,
отац двоје деце

Постоји велики број угоститељских радњи које су нагомилане силом прилика. Многи нису знали шта да раде па су отварали кафиће. Имамо толико капацитета да нам 50% од садашњих постојећих објеката не треба. Статистика каже да угоститељство и туризам запошља-

вају 42000 радника у друштвеном сектору, у приватном сектору нешто мање а толико их ради и на црно. Неки подаци говоре да сваки седми радник ради на црно. Разлози су у скупој држави. Са ниском стопом опорезивања нико не би ризиковао рад на црно. Прогресивном сто-

пом опорезивања и нереалним стопама пореза на промет пропашће и ово мало фирми које раде.

Југославија и Ирак су једине земље у свету које својим грађанима наплаћују излаз из земље, да би по том основу 1996. г. ушло у буџет

315 милиона динара. Уколико се Министарство за туризам успе изборити за укидање таксе моћи ће путовати и сиромашни и тиме омасовити покретљивост грађанима и кроз нашу земљу.

Синхронизација путне мреже је неопходна. Није довољно говорити само о брзим пругама и ауто-путу Север-Југ, јер се ово односи на транзитни туризам. Познато је из протеклог периода да од транзитног туризма нисмо имали велики корист, за то што немамо изграђен пратећи део. Таксе и путарине за стране који пролазе кроз нашу земљу су високе у односу на остале Европске земље, па нас путници Север-Југ обилазе преко Мађарске и Румуније.

Географски посматрано, кроз средишни део Југославије пролази и ауто-пут и брза пруга, али нам фали повезаност са истим, јер немамо довољно искључења и укључења на магистралу. Неопходно је ускладити линије са потребама путника, а то би знатно утицало на цену превоза. Превозници отварају линије и формирају цене према свом нахођењу, што се негативно одражава на свакодневног путника.

"СИАМОС-ТРАНС" агенција из Грчке, са седиштем у Београду организује превоз путника за Загреб и Словенију. Пут наплаћују 50-100 ДМ.

Наше агенције плаћају ауто дан 1.200, 00 динара за 300 км. без обзира колико путника има, и нико не поставља питање рентабилности.

"ЈОКА-ТУРС" из Београда организује пут у Немачку за 150 ДМ, за наше пензионере, који тамо подижу пензију, а то је посао наших банака.

Статистички подаци говоре да наше бање располажу са 80.000 лежачева. Неопходно је удружење бања. Могу чак једна другу рекламирати, јер нису конкуренција због удаљености, и да поред тога нуде различите програме. Неопходно је основати берзу сувенира, где би наши сувенири били регистровани и тиме били заштићени, код нас и у свету, као сва друга уметничка дела, а код продаје би имали већу вредност.

Ловни туризам за Југославију је веома значајан. У новије време лове претежно богати. Србија има око 700.000 хектара ловишта, са разноврсном дивљачи. Потребно је много више организативских објеката прилагођених ловом туризма и што више камп насеља у близини ловних места.

Да би ово о чему смо говорили функционисало неопходно еј извршити тоталну приватизацију и довођење промета у легалне токове. Тренутно највећи хаос имамо у трговини и угоститељству. Објекти се налазе у друштвеном и приватном власништву а, једни и други дају другима у закуп што је највећа грешка. Друштвене фирме је натерала држава својом уредбом а приватне пореска политика, тако да о објектима и опреми у закупу нико не води бригу. Амортизација се обрачунава форме ради, а ништа се не улаже. По опремљености објеката

смо међу задњима у Европи. Зато, предлажемо пример Шведске: замену инвентара и опреме сваких 5-10 година, обавезно уз законску регулативу и претходно одређивање колико која опрема може трајати.

Држава мора наћи начина да се сав ПП плаћа тамо где се роба производи, а сви остали учесници у промету плаћали би порез само на своју добит. Порез би у старту био већи, па не би држава и буџет губили, али би се смањиле разлике у цени код крајњег купца а тиме би се смањило проценат сиве економије.

Привреду би смо стабилизовали стварањем малих и средњих предузећа. Таква предузећа су флексибилнија на тражишту ако пропадну није велика штета, лакше се подноси. Иако мењају свој програм рада, лакше се контролише сам рад у њима, лакше се откривају грешке, теже долази до већих стресова. Имају низ других предности.

ПРОГРАМСКА ПОЛИТИКА ПРИМАРНЕ ПОЉОПРИВРЕДНЕ ПРОИЗВОДЊЕ

Политика аграра се мора усмерити ка приватизацији тј. обезбеђивању приватног капитала, избегавање силне администрације и стварању већег дохотка по јединици мере. Потенцијали су наши институти из којих морамо у производњу уградити науку са економским интересом, по узору на високоразвијене производње на западу. Можемо и ми искористити нашу повољну климу - земљиште и повољност водених токова.

Коришћење канала ДТД би обезбедило повећање приноса ратарско - повртарских култура као и сточног фонда.

Две жетве мора да се преточи у економску рачуницу где би силажа и високовлажна прекрпа одиграла битну улогу у јефтинији и здравијој храни. Производња семенских усева доноси изванредан дохотак у неким нормалним политичким околностима где држава регресира аграр као и његове производе. Велики акценат у Европи је на производњи повртарских култура што обезбеђује велико тражиште и висок дохотак. Овај регион не сме да се бави само производњом пшенице, кукуруза и сунцокрета.

Паритети цена производа треба да буду стандард на основу чега ће доћи до стабилности понуде и потражње.

Што се тиче воћарства регион суботичке пешчаре треба да обезбеди врхунску производњу најтраженијег воћа јабука, крушка, бресака, кајсија, ораха, шљива. Опет је ту важно напоменути да је вода лимитирајући фактор (систем кап по кап).

Цвећарство: је у овом региону слабо позната производња. Кооперативни односи треба да успоставе овај начин привређивања где се ствара највећи дохотак.

СИСТЕМ СТАКЛЕНИКА И ПЛАСТЕНИКА - поред потенцијала као што је ТЕРМАЛНА ВОДА треба да замене скуп гас. Може се овим путем пласирати поврће у свим периодима године. Све ово наведено обезбеђује запошљавање великог броја мануелне радне снаге, и солидан стандард.

Исхрана земљишта није на нивоу, што узрокује мању производњу. Овде држава мора да преточи у праксу систем контроле плодности земљишта, не само на друштвеном сектору већ и приватном.

Употреба пестицида засад мора да остане мера обавезе. Популације корова (сирак) и инсеката (репина пипа), (кромпирова златица) и сл. је велики финансијски издатак. Болести су код биљака последице нарушене природне равнотеже а све су већи проблеми са глодарица. Примена препарата за тровање глодара великим делом изазива тровање ловног потенцијала (фазани, зечеви).

Развој пчеларства је веома битан, са аспекта оплодне медоносног биља (сунцокрет, слачица, уљана репица, багрем и сл.).

Лековито биље све више улази у производњу циклуса приватних произвођача. Оно доноси екстра дохотак и веома је погодно за породично ангажовање.

Пожумљавање шплицева парцела би било веома корисно са аспекта микроклимата као и садња ветрозаштитних појасева.

Политика сточарске производње је много ближа приватизацији у односу на ратарску производњу. Капацитети, односно објекти за приплодну производњу и производњу товног материјала су на индивидуалном сектору много већи у односу на друштвени, те је стога приватизација много ближа овој производњи. Проблеми који се појављују у овој производњи су такве природе да се појављују у циклусима. Нерасмерност између понуде и потражње сточарских производа се морају превазићи маркетиншком приступу извоза и увоза ових производа. Што се тиче саме производње, цена коштанја је један од највећих проблема. Паритети који су полазна основа код формирања цене коштанја су у почетку од 1994. године поштовани веома кратко, те је тако у односу на почетак 1994. цена коштанја у сточарској производњи скочила за 100%.

Узрок овоме су нестабилне цене сточне хране које имају тренд раста. Несклад у сточарској производњи се може превазићи правилном увозно-извозном политиком државе. Да се у сточарској производњи може произвести рентабилно и економично, неопходно је учинити следеће:

1. направити регионализацију сточарске производње,
2. ускладити кредитну политику у сточарству,
3. прерађивачке капацитете повезати са сировинском базом (фармама).